

عنوان مقاله:

بررسی امکانسنجی معاصر سازی معماری سنتی مبتنی بر اندیشه ی سنت گرایان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

عرفان کبیرکوهی - پژوهشگر دکتری تخصصی معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ای ران

محمد مهدی سروش - دانشیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

سرعت و گسترش دانش و نبوغ بشری در قرن ۲۱ به حدی رسیده است که تحولات حاصل از آن، دنیای هنر و معماری را نیز در سراسر گیتی درنوردیده است. معماری سنتی، با هویت و معنای شگرف خود، دیگر پاسخگوی نیازهای مادی و تسهیلاتی انسان امروز نیست. در ایران معاصر نیز با توجه به پیشینه ی هویت مدار خود حساسیت ها بر سر تجدد از سوی اندیشمندان سنت گرا وجود دارد. در این نوشتار به بررسی نظریات و آراء این صاحب نظران برای امکانسنجی معاصر سازی معماری سنتی خواهد پرداخت. نظریات سنت گرایان از این منظر قابل اهمیت است که سیاست گذاری های کلان فرهنگی و اجتماعی ایران متأثر از عقاید آنان است. لذا هدف از این مقاله شناخت جایگاه معماری در فضای نظریه پردازی فرهنگی و اجتماعی ایران است، چرا که در طول تاریخ معاصر ایران، تنیدگی و همپوشانی معماری با حکمرانی سیاسی قابل لحاظ و جای بررسی بوده است. با این حال توسعه، ارتقاء و تجدد سازی در معماری ایران و تحول از معماری سنتی به معماری منطبق با نیازهای روز بایستی مورد مذاقه و بررسی قرار گیرد. روش تحقیق این نوشتار از نوع کتابخانه ای و با رویکرد تحلیلی و توصیفی می باشد. به طوری که با دسته بندی و ایجاد فصل مشترک بین عقاید و آراء، رویکردهای سنت گرایان معین گشته و طیف های فکری مشابه در یک دسته لحاظ شده اند. یافته های تحقیق این حقیقت را به خوبی نشان می دهد که همگرایان سنت و تجدد قائل به مجاز بودن تمدن هستند و بین شئون مختلف تفاوت قائل اند، در واقع این دسته از سنت گرایان با مظاهر تجدد مخالف نیستند بلکه با مظاهر انحراف مخالف اند.

کلمات کلیدی:

معماری سنتی، سنت گرایان، معاصر سازی معماری، امکانسنجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959599>

